

॥ଶ୍ରୀହରମାନ—ଚାଲୀସା॥

॥ଦୋହା॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ରଜନ ସରୋଜ ରଜ ନିଜ ମନୁ ମୁକୁରୁ ସୁଧାରି ।
ବରନରୁ ରଘୁଦର ବିମଳ ଜୟ କୋ ଦାୟକୁ ଫଳ ଦାଇ ॥

ବୁଦ୍ଧିହୀନ ତନୁ ଜାନିକେ ପୁମିରୋଂ ପରନ—ବୁମାର ।
ବଲ ବୁଦ୍ଧି ବିଦ୍ୟା ଦେହୁ ମୋହିଂ ହରନୁ ବଲେସ ବିକାର ॥

॥ଚୌପାଇ॥

ଜୟ ହନୁମାନ ଜ୍ଞାନ ମୁନ ପାଗର ।
ଜୟ କପୀଏ ତିହଁ ଲୋକ ଉଜାଗର ॥୧॥

ରାମ ଦୂତ ଅତୁଳିତ ବଲ ଧାମା ।
ଅଞ୍ଜନୀ—ପୁତ୍ର ପରନସୁତ ନାମା ॥୨॥

ମହାବୀର ବିକ୍ରମ ବଜରଙ୍ଗା ।
କୁମତି ନିରାଶ ସୁମତି କେ ସଙ୍ଗେ ॥୩॥

ହାଥ ବକ୍ତ୍ର ଓତ୍ତି ଧୂଜା ବିରାଜେ ।
କାଂପେ ମୁଁ ଜନେର ପାଜେ ॥୪॥

ସଙ୍କର ପୁରନ ବେସରାନହନ ।
ତେଜ ପ୍ରତାପ ମହା ଜଗ ବନନ ॥୫॥

ବିଦ୍ୟାରାନ ମୁମା ଅତି ବାତୁର ।
ରାମ କାଜ କରିବେ ବୋ ଆତୁର ॥୬॥

ପ୍ରଭୁ ବରିତ୍ର ପୁନିଦେ କୋ ରସିଯା ।
ରାମ ଲଖନ ସୀତା ମନ ବସିଯା ॥୭॥

ପୁଣ୍ୟ ରୂପ ଧରି ସିପିଂ ବିଖାରା ।
ବିଜଟ ରୂପ ଧରି ଲଙ୍ଘ ଜବାରା ॥୮॥

ରୀମ ରୂପ ଧରି ଅସୁର ସଁହାରେ ।
ରାମଦନ୍ତ କେ କାଜ ଝୁରାରେ ॥୯॥

ଲାଯ ସଞ୍ଜିରନ ଲଖନ ଜିଯାଯେ ।
ଶ୍ରୀରାମାର ହରଷି ଉର ଲାଯେ ॥୧୦॥

ରଘୁପତି କାହୀ ବହୁତ ବଢାଇ ।
ତୁମ ମମ ପ୍ରିୟ ଉରତହି ସମ ରାଇ ॥୧୧॥

ସହସ ବଦନ ତୁହାରୋ ଜୟ ଗାରୋ ।
ଅସ ବହି ଶ୍ରୀପତି କଣ୍ଠ ଲଗାରୋ ॥୧୨॥

ସନକାଦିକ ହୃଦ୍ଦାଦି ମୁନୀସା ।
ନାରଦ ସାରଦ ସହିତ ଅହୀସା ॥୧୩॥

ଜମ କୁବେର ଦିଗପାଲ ଜହା ତେ ।
କବି କୋତିବ କହି ସକେ କହା ତେ ॥୧୪॥

ତୁମ ଉପବାର ସୁମୀରହିଂ କାହା ।
ରାମ ମିଲାଯ ରାଜ ପଦ ମାନା ॥୧୫॥

ତୁହାରେ ମନ୍ତ୍ର ବିରାଷନ ମାନା ।
ଲଙ୍କେସ୍ଵର ରଖ ସବ ଜଗ ଜାନା ॥୧୬॥

କୁର୍ମ ସହସ୍ର କୋଜନ ପର ରାନ୍ତୁ ।
ଲାଲ୍ୟେ ଜାହି ମଧୁର ଫଳ ଜାନ୍ତୁ ॥୧୭॥

ପ୍ରଭୁ ମୁହିବା ମେଲି ମୁଖ ମାହିଂ ।
ଜଲପି ଲାଗି ଗପେ ଅତରଜ ନାହିଂ ॥୧୮॥

ଦୁର୍ଗମ ବାଜ ଜଗତ କେ ଜେତେ ।
ସୁମମ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁହାରେ ତେତେ ॥୧୯॥

ରାମ ଦୁଆରେ ତୁମ ରଖରାରେ ।
ହୋତ ନ ଆଜା ଦିନୁ ପେଣାରେ ॥୨୦॥

ସବ ସୁଖ ଲାହୁ ତୁହାରା ସରନା ।
ତୁମ ରକ୍ତକ କାହୁ କୋ ତର ନା ॥୨୧॥

ଆପନ ତେଜ ସହାରୋ ଆପେ ।
ତୀକୋ ଲୋକ ହାକ ତେ କାଂପେ ॥୨୨॥

ରୂତ ପିପାତ ନିକଟ ନହିଂ ଆରେ ।
ମହାବାର ଜବ ନାମ ସୁନାରେ ॥୨୩॥

ନାପେ ଗୋଗ ହରେ ସବ ପାରା ।
ଜପତ ନିରତ୍ର ହନୁମତ ବୀରା ॥୨୪॥

ପଙ୍କତ ତେ ହନୁମାନ ଛୁଟାରେ ।
ମନ କ୍ରମ ବଦନ ଧ୍ୟାନ କୋ ଲାହିରେ ॥୨୫॥

ପଦ ପର ରାମ ତପସ୍ତ୍ର ରାଜା ।
ତିନ କେ ଶାକ ସକଳ ତୁମ ପାଜା ॥୨୬॥

ଅର୍ତ୍ତ କାଳ ରଘୁଦର ପୁର ଜାର ।
ଜହାନ ଜନ୍ମ କେ ଦୁଖ ବିସରାରେ ॥୨୭॥

ଅର୍ତ୍ତ ଦେବତା ତିର ନ ଧରଇ ।
ହନୁମତ ସେଇ ସର୍ବ ସୁଖ କରଇ ॥୨୮॥

ସଙ୍କଟ କଟେ ମିଟେ ସବ ପାରା ।
କୋ ସୁମିରେ ହନୁମତ ବଲବୀରା ॥୨୯॥

କୁପା କରହୁ ମୁରୁଦେର କା ନାହିଁ ॥୩୦॥

କୋ ପହ ପରେ ହନୁମାନ ତାଲୀସା ।
ହୋପ ସିଦ୍ଧ ପାଖୀ ଗୌରାସା ॥୩୧॥

ତୁଲସୀଦାସ ସଦା ହରି ଦେବା ।
କାଂକ୍ଷି ନାଥ ହୃଦୟ ମହି ତେବା ॥୩୨॥

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭୋଗ୍ବାତ୍ରାତ୍ମକା—ଶ୍ରୀମଦ୍ଭୋଗ୍ବାତ୍ରାତ୍ମକା ଅରଧା ରାଜ୍ୟାଂ ରିଚିତ୍ତଂ

॥ଦୋହା॥